

Izrek

1. Pravo Unije je treba razlagati tako, da se ureditev nepogodbene odgovornosti države članice za škodo, povzročeno s kršitvijo tega prava, ker ta država članica ni pravočasno prenesla člena 12(2) Direktive Sveta 2004/80/ES z dne 29. aprila 2004 o odškodnini žrtvam kaznivih dejanj, uporablja za žrtve, ki prebivajo v navedeni državi članici in na ozemlju katere je bilo storjeno nasilno naklepno kaznivo dejanje.
2. Člen 12(2) Direktive 2004/80 je treba razlagati tako, da pavšalne odškodnine, dodeljene žrtvam spolnega nasilja iz naslova nacionalne sheme odškodnin žrtvam nasilnih naklepnih kaznivih dejanj, ni mogoče šteti za „pošteno in primerno“ v smislu te določbe, če je določena brez upoštevanja teže posledic storjenega kaznivega dejanja za žrtve in torej ne pomeni ustreznega prispevka k povrnitvi utrpljene premoženjske in nepremoženjske škode.

⁽¹⁾ UL C 182, 27.5.2019.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 16. julija 2020 (predlogi za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Belgija) – B. M. M. (C-133/19 in C-136/19), B. S. (C-133/19), B. M. (C-136/19), B. M. O. (C-137/19)/État belge

(Združene zadeve C-133/19, C-136/19 in C-137/19) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Področje svobode, varnosti in pravice – Politika priseljavanja – Pravica do združitve družine – Direktiva 2003/86/ES – Člen 4(1) – Pojem „mladoleten otrok“ – Člen 24(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Največja korist otroka – Člen 47 Listine o temeljnih pravicah – Pravica do učinkovitega pravnega sredstva – Otroci sponzorja, ki so med upravnim postopkom ali sodnim postopkom zoper zavrnitev prošnje za združitev družine postali polnoletni)

(2020/C 297/18)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: B. M. M. (C-133/19 in C-136/19), B. S. (C-133/19), B. M. (C-136/19), B. M. O. (C-137/19).

Tožena stranka: État belge

Izrek

1. Člen 4(1), prvi pododstavek, točka (c), Direktive Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine je treba razlagati tako, da je datum, na katerega se je treba sklicevati za ugotovitev, ali je državljan tretje države ali neporočena oseba brez državljanstva mladoleten otrok v smislu te določbe, tisti datum, na katerega je vložena prošnja za vstop in bivanje za združitev družine za mladoletne otroke, in ne tisti, na katerega pristojni organi te države članice odločajo o tej prošnji, po potrebi po vložitvi pravnega sredstva zoper odločbo o zavrnitvi take prošnje.
2. Člen 18 Direktive 2003/86 v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da se pravno sredstvo zoper zavrnitev prošnje za združitev družine mladoletnega otroka zavrže kot nedopustno zgolj zato, ker je otrok med sodnim postopkom postal polnoleten.

⁽¹⁾ UL C 164, 13.5.2019.